

CANSÓ NOVA, CURIOSA Y DIVERTIDA

ab estrivillo , pera cantar lo Jovén del dia, treta en lo

any cinquanta y vuit, dia trenta de Juliol.

En lo hany cinquanta y vuit,
trenta de Juliol,
as coblas se han dictadas,
los cuartos qui las vol:
diu res de mal
questa folia;
s per divertir
Jovén del dia:
escoltéu un rato,
ntras vaig cantant,
guéu quels dos cuartos,
nyons, no os doldrán.

Allá á la altra part del mar,
al mitg de una grant montanya,
se ha descubert una Isla
molt rica, y molt estranya:
Al centro de ella
hi há una ciutat:
tothom que me escolte
quedará admirat:
De terra mes rica
al mon no ne hi há;
alli res no hi falta
del que al mon hi há.

19376

Perque la primera cosa,
las parets son de cristall,
los traspols de xocolata,
y á cada envá hi há un mirall:
Son tots los cairats
de torrons de barra,
y de sucra candi,
que es molt bó á qui agrada;
Las taulas y portas
torrons de avellana,
sempre hi toca l' sol,
pero no s' regala.

Los carrers de la Ciutat
de cotó fluix son cuberts;
perqué la gent no ancepegan
ni dormits ni desperts;
y totas las pedras,
que hi há per los camins
tot son esmeraldas
y diamants fins:
pedras preciosas
de molt de valor:
los plats y culleras
son de plata ú or.

Los arbres de aquella terra,
miréu que no son rahons,
los uns fan doblas de quatre,
los altres napeleons:
Altres fan pesetas,
duros de pilans:
de plata molt fina,
que corria abants:
Anem á Gandofia,
que os agradará;
que en aquella terra
no cal treballar.

Qui parla de treballar
lo fican á la presó;
si hi torna altra vegada
li farán portar lo grilló:
Tot plé de tabernas,
saraus y cafés;
en aquesta terra
no hi tornaréu mes;
tot son jochs de xapas,
y cartas també;
aneu á Gandofia,
que alli estaréu be.

Unas noyas molt hermosas;
en tot lo mon no ne hi há;
ja podeu fér be lo ull viu
los que son pera casár:
No hi há altra cosa
que divertiments;
tots los que hi habitan
no se enlloran gens;
los vestits de seda
van molt abundó;
per aquella terra
no estila l' cotó.

Eixa Ciutat de Gandofia
está en la Isla de Pachs,
las noyas portan pullera,
polió, bata y marinyachs
portan mitja ceba,
també maneguins:
anéu á Gandofia,
anéuhi, fadrins;
van á la gran moda,
cosa per demés,
guarnidas de joyas,
mes quels argenters.

Al mig de aquella gran plassa
han plantat tres molins,
molen confits de ametlla
carquinyolis molt fins,
petlles, avellanas,
pinyons pelats,
de alló n' fan cocas
bons adobats.
Bous no sen parla,
ras ni moltons,
lots, gallinas,
ras, ni capons.
Tot son paséts y delicias,
son rius, torrens y fonts:
aigües ne hi há molt pocas;
son vins rancis y bons,
ardent, granatxa,
blanch, marrasquí,
aqueixas begudas
hi ha un sens fi:
ánechs y ocas
ardius de bosch,
sempre es dia,
may se hi fá fosch.
Calaixeras y cadiras,
capés, llits de pilans
del or mes fi de América,
guarnits de diamants:
llansols de tela
puntas guarnits,
toms de seda
los cobrellits;
matalasos,
també los coixins,
de ploma de oca,
tous y molt fins.

En esta Ciutat tant noble
no hi falta Ferro-Carril,
de cotxes y de tartranas
lo menos ne hi ha dos mil;
Aném á Gandofia
quens divertirém,
de aqueixa manera
no treballarém,
Per aquesta terra,
aixó es veritat,
se treballa massa,
y se viu empenyat.

Tot son cavalls de regalo,
cuan corren tallan lo vent;
algunas mulas de sella
sols per un divertiment:
sense cap quimera,
y fora treball;
hallá la moneda
no se acaba may,
Aném á Gandofia,
ah! que hi fem aquí?
lo joven que busca?
poderse divertir.

Allá es terra de mantega
pitjor que fanch al torrent,
los marges tots son formatges,
y los camins igualment:
De canyas de sucre
ne hi há molts y molts:
Per aqueixa terra
hem de menjar cols,
aspinachs y bledas,
trufas y cigrons,
encara n' tinguesem
certas ocasions.

Allí l' peix va molt barato,
basta que es al mitg del mar,
se hi fan tonyinas y cepias,
com á cosa regular:
De peixels ni llusos,
y altre peix menut,
perque n' tenen massa,
molts diuen que put:
De peix que hi ha espinas
non volen tampoch;
capons y gallinas
sempre ne hi há al foch.

De musíchs en aquella terra
ne hi ha mes que un botavant;
se fant saraus cada dia,
los musíchs tocan de franch;
son musíchs de solfa,
molt bent ensenyats:
De estar en eixa terra
es un disparat,
vingan valls y dansas,
y bont aliment,
dormir cuan convinga,
y un divertiment.

Los balcones de aquella
y las baranas també,
tots son de or y plata fina
de las mans del argenter:
No hi ha res de ferro,
ni fusta tampoch;
fins son de or y plata
los ferros del foch:
Alli lo or y plata
no se acaba may,
de llautó non gastan,
aram ni estany.

Fins las bridas dels caval
y las sellas son bordadas,
manteletas y plumalls,
morrallas y cabessadas,
y las ferraduras
de aquells animals
son de or y plata,
gastan bons cabals:
Alló si que es cosa
de admiració;
Aném á Gandófia,
alli gastan bó.

FI.

Bonaire, 28-jhufa

Es propietat de *Joseph Boquer*.

VALENCIA; Imprenta de Ramon Gual